

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Hrg Vlado god.

UTORAK – sv. *Agneza* – 7.30 + ob. Marjanović

SRIJEDA – sv. *Vinko* – 7.30 + Marčec Josip, Amalija, Stjepan i Ivanka

ČETVRTAK – 7.30 + na čast sv. Ivi

PETAK – sv. *Franjo Sal.* – 7.30 + Grđan Stjepan i Ana i Skupnjak Đuro

SUBOTA – 17.00 + *skupna sv. misa:*

+ Kušen Marijan i roditelji; + Barbir Đuro god. i ob.; + Skupnjak Ivan god. Terezija i Josip; Mikulić Ivan god.; + Višnjic Branko god.; Majcen Ivka i Petar i Lipai Geza; + Lovrinović Ivo i Ivka; rod. Petek i Mikulić; + Magić Petar god. i rod. Deban; + Pavličević Miroslav i Tomo i ob. Mlinarić;

NEDJELJA – 3. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 – *župna*

9.30 + Skupnjak Vlado god.

11.00 + Črnugelj Tomislav, Karlo i Ivana Hrman

Župni vjeronauk – petak u 14.30 – *prvopričesnici*; 15.30 – *firmanici*

Mješoviti zbor – *proba u srijedu u 19.30*

Dječji zbor – *proba u nedjelju prije sv. mise*

Pretplata na Glasnike – *prijaviti se što prije (do iduće nedjelje) svi koji želite uzimati Glasnike Srca Isusova i Marijina i Glasnik sv. Josipa. (Cijena pretplate kao i prošle godine).*

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
siječanj, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

Godina XII.

Broj 8 (581)

19. siječnja 2020.

2. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Iz 49, 3.5-6

Psalam: Ps 40,2.4ab.7-10

Drugo čitanje: 1Kor 1,1-3

Evandjelje: Iv 1,29-34

Iz evanđelja po Ivanu (Iv 1,29-34)

U ono vrijeme: Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče:

»Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta! To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene! Ja ga nisam poznao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu.«

I posvjedoči Ivan: »Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. Njega ja nisam poznao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.«

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Nakon što smo prošle nedjelje razmatrali događaj Isusova krštenja na Jordanu i znakove koji su pratili taj događaj, na početku liturgijskog vremena kroz godinu evanđeoski navještaj nam donosi svjedočanstvo Ivana Krstitelja koji u Isusu prepoznaje Sina Božjega. Ivan Krstitelj nas odmah upućuje na pravi razlog Isusovog utjelovljenja i iz božićnog nas otajstva usmjerava na Kristovu vazmenu žrtvu. Isus nije postao čovjekom samo zato da bi živio s nama kao jedan od nas nego da bi nam svojom vazmenom žrtvom omogućio vječno zajedništvo s Bogom.

O evanđelju nedjelje koja je pred nama Katekizam Katoličke Crkve na govori: „Nakon što je prihvatio da ga krsti s grešnicima, Ivan je Krstitelj vidio i pokazao u Isusu 'Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta' (Iv 1, 29). On tako očituje da je Isus u isti mah i Sluga patnik koji se, šuteći, pušta voditi na klanje noseći grijeh mnoštva, i Vazmeni jaganjac, simbol otkupljenja Izraelova u vrijeme prve Pashe...“ (KKC, 608). Po Kristovoj vazmenoj žrtvi se, ističe dalje Katekizam, „ostvaruje konačno otkupljenje ljudi po Jaganjcu Božjemu koji oduzima grijeh svijeta (Iv 1, 29) i ujedno ... iznova uspostavlja zajedništvo čovjeka s Bogom...“ (KKC, 613).

U Isusovoj se dakle žrtvi oduzimaju naši grijesi, ponovno se uspostavlja prijateljstvo i zajedništvo s Bogom, no čovjek i dalje živi kao da se to i nije dogodilo. Isus je u svojoj smrti oduzeo „grijeh svijeta“, ali nije oduzeo čovjekovu slobodu da i dalje kaže „ne“ Bogu. U čemu je smiso Isusove žrtve ako i dalje postoji rascjep između Boga i čovjeka, ako je čovjek u svojoj bitnoj odrednici, slobodi, i nakon Isusove žrtve i dalje spreman reći „ne“ Bogu?

I prije Isusa postajala je čežnja za Bogom u čovjeku, u svojem je traženju pomirenja s Bogom pronalazio načine kako ublažiti rascjep između Boga i čovjeka, kako se približiti Bogu. Tako u Starom zavjetu postoje mnogi oblici prinosa i žrtvi koje su trebale tome doprinjeti: žrtve paljenice, zahvalnice, pomirnice, okajnice, no samo jedna Isusova žrtva zauvijek je promijenila čovjekov odnos s Bogom. Po toj žrtvi put pomirenja je zauvijek otvoren, samo je dovoljno reći „da“ Bogu, uvijek i uvijek ponovno. Zahvaljujući Isusovom utjelovljenju, javnom djelovanju i propovijedanju, njegovom uskrsnom otajstvu mi znademo put koji vodi k Bogu.

Dok s Ivanom ispovjedamo „Evo Jaganjca Božjega koji oduzima grijehe svijeta“ ne smijemo zaboraviti na snagu i ohrabrenje na tom putu u sakramentu trajne euharistijske prisutnosti među nama u kojoj se trebamo prepoznati kao „blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu“. I odazvati se. *Anita Treščec*

SVETI VINKO - ĐAKON I MUČENIK

Sv. Vinko iz Zaragoze najpoznatiji je mučenik Španjolske. Njegov životopis se čitao u crkvama Afrike već od kraja 4. st., kako svjedoči sv. Augustin u Ispovijestima 275.g.

Pod vodstvom biskupa Zaragoze Valerija, Vinko je daleko uznapredovao u studijama. Zaređen je za đakona i dodijeljena mu je dužnost kao vrsnom propovjedniku, propovijedanje po biskupiji. Vodio je i upravljanje materijalnim dobrima biskupije i brinuo se za siromahe. A to su i bile službe koje su đakoni obnašali.

Kada je početkom 4. st., Dioklecijan pokrenuo progone protiv kršćana, Dacijan, upravitelj Valencije, uhitio je u glavnom gradu i bacio u okove kako biskupa Valerija, tako i njegova tajnika Vinka, te su držani u zatvoru dugo vremena. Oni su se nepokolebljivo oduprli svim pokušajima da ih Dacijan odvrti od kršćanstva. Vinko je govorio u ime biskupovo tako uvjerljivo i spretno da ga je rasrđeni Dacijan predao na mučenje, a biskupa Valerija pustio na slobodu.

Vinka su najprije podvrgli ispitivanjima, a potom i mukama. Mučen je najsurovijim i najokrutnijim mukama koje može samo zloba izmisliti; razapinjali su ga kukama, pekli, bičevali, ali ga svejedno nije uspio navesti na odreknuće od vjere.

Ponovno je bio bačen u ćeliju u kojoj je po podu bilo razbacano polomljeno staklo. Vinko se nije potužio, već je stao pjevati zahvalne himne i pohvale Gospodinu. Još više razjaren, Dacijan je izdao nalog neka ga postave na ugodnu postelju, kako bi mu oduzeo zadovoljstvo mučeničke smrti. No, upravo dok su ga premještali, Vinko je svoju dušu predao Gospodinu na slavu.

Njegovo tijelo je bačeno lešinarima, ali ga je obranio gavran. Dacijan je potom bacio tijelo u more, ali je ono isplivalo na obalu pa su ga kršćani tako imali prilike uzeti. Sahranila ga je jedna pobožna udovica.

Nakon što je uspostavljen mir u Crkvi, podignuta je kapela nad njegovim zemnim ostacima izvan zidina Valencije. Godine 1175. njegove relikvije su donesene u Lisabon. **Zaštitnik je vinara, staklara i mornara, kao i Valencije, Zaragoze i Portugala.**